

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/165/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116220301
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Ondrišová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:6116220301.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Ondrišovej a členov senátu Mgr. Štefana Zelenáka a JUDr. Ivony Hrčekovej v právnej veci žalobcu AGRODATE, s.r.o., Folkušová 108, IČO: 36 401 714, práv. zast. URBÁNI & Partners s.r.o., Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, o zaplatenie 1.000,- EUR a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Cb/8/2017-157 zo dňa 3.4.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Cb/8/2017-157 zo dňa 3.4.2019 potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a súčasne rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobou zo dňa 2.11.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.000,- EUR na tom skutkovom základe, že realizoval v prospech účtu č. XXXXXXXX/XXXX vedeného u žalovaného v období 5/2014 mylnú platbu, na základe čoho požiadal žalovaného o sprostredkovanie výzvy na vrátenie týchto peňažných prostriedkov od jeho klienta ako príjemcu platby. Žalobca uviedol, že pokiaľ klient banky odmietol vrátenie finančných prostriedkov, na základe žiadosti banka mohla oznámiť údaje o príjemcovi za účelom ďalšieho právneho postupu. Žalobca postup žalovaného považoval za úmyselný, nakoľko v prvom rade mal dodržiavať predpisy a nekonať v rozpore s nimi. Keďže žalovaný neposkytol uvedené a ani nesprostredkoval vrátenie peňazí, bolo podľa žalobcu logické, že tieto prijal ako banka, a preto je povinný ich vydať sám.

3. Žalovaný k veci samej uviedol, že nebol pasívne vecne legitimovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom takýmto subjektom bol príjemca platby, ktorého identifikačné údaje žalovaný poskytol žalobcovi listom zo dňa 11.5.2016. Žalobca však uvedeného príjemcu považoval za non subjekt, teda subjekt, ktorý neexistuje a neexistoval. Na margo uvedeného žalovaný uviedol, že zriadil pre príjemcu mylnej platby ako majiteľa účtu bežný účet č. XXXXXXXX/XXXX, a to na základe zmluvy o bežnom účte. V čase uzatvorenia tejto zmluvy bol majiteľom účtu Lesné spoločensstvo - pozemkové spoločensstvo Diviaky, so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice, založené podľa vtedy platných právnych predpisov ako združenie spoluvlastníkov fyzických osôb bez právnej subjektivity, ktoré za určitých

okolností vystupovalo voči tretím stranám ako právny subjekt, pričom nositeľom právnej subjektivity v plnom rozsahu boli fyzické osoby združené v tomto spoločenstve ako spoluvlastníci nehnuteľností. Toto združenie bolo v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy zapísané do evidencie pozemkových spoločenstiev, ktorú viedol príslušný Mestský úrad v Turčianskych Tepliciach. S účinnosťou zákona č. 181/1995 Z.z. všetky spoločenstvá fyzických osôb, ktoré doteraz vznikli a boli založené podľa osobitných predpisov, sa od 1.9.1995 považovali za spoločenstvá založené podľa zákona č. 181/1995 Z.z. Vyššie uvedené právne predpisy priznávali spoločenstvu určité právne postavenie a pripúšťali, aby spoločenstvo napriek tomu, že nemalo právnu subjektivitu v plnom rozsahu, mohlo vstupovať aj do právnych vzťahov s ostatnými právnymi subjektmi, napr. do zmluvy o bežnom účte vedenom žalovaným. Na základe vyššie uvedeného bolo teda možné skonštatovať, že do nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy, t.j. do 30.4.2013 bolo spoločenstvo právnou úpravou akceptované ako právny subjekt s istým obmedzeným rozsahom práv a povinností, ktorá mu za určitých podmienok umožňovala vstupovať do právnych vzťahov s inými právnymi subjektmi, upravovala spôsob konania spoločenstva navonok a podľa názoru žalovaného mohol byť tento subjekt, za ktoré konali osoby splnomocnené týmto spoločníkmi spoločenstva majiteľom bežného účtu, ktorý toto spoločenstvo využívalo na prijímanie a vykonávanie platieb súvisiacich s predmetom jeho podnikateľskej činnosti. Následne účinnosťou nového zákona č. 97/2013 Z.z. boli spoločenstvá bez právnej subjektivity založené podľa doterajších predpisov povinné prispôbiť svoje právne pomery ustanoveniam tohto zákona a podať do 30.6.2014 návrh na zápis spoločenstva do registra v zmysle ust. § 24 tohto zákona. Žalovaný disponoval vedomosťou, že dňa 7.6.2014 sa konalo valné zhromaždenie tohto spoločenstva a spoločenstvo dňa 16.6.2014 podalo návrh na zápis spoločenstva do registra pozemkových spoločenstiev, avšak v dôsledku začatia súdneho konania na Okresnom súde Martin vedeného pod sp. zn. 10C/137/2014, predmetom ktorého je určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločenstva zo dňa 7.6.2014, bolo konanie o zápis tohto spoločenstva do registra prerušené rozhodnutím zo dňa 13.8.2014. Tiež k veci uviedol, že neobdržal identifikačné údaje príjemcu. Žalovaný poskytol údaje non subjektu, subjekt s uvedeným označením neexistuje ani neexistoval, preto je žaloba dôvodná, pretože sa jedná o účet žalovaného. Z uvedených identifikačných údajov žalobca nemohol zažalovať žiaden subjekt pre jeho neexistenciu. Obštrukčná námietka žalovaného o nemožnosti pripojiť zmluvu obsahujúcu bankové tajomstvo tak neobstála -bankovým tajomstvom bolo to, kto je majiteľ účtu, avšak non subjekt nemohol byť majiteľom účtu. Zdôraznil tiež, že v prípade príjemcu mylnej platby sa nejednalo o žiaden non subjekt ako tvrdil žalobca. Tento subjekt v čase založenia bežného účtu ako aj v čase prijatia mylnej platby t.j. 19.5.2014 existoval, pretože sám zákon predpokladal existenciu takéhoto subjektu, nakoľko stanovoval podmienky jeho založenia, vzniku a jeho existencie, ktoré príjemca mylnej platby spĺňal a upravoval činnosť tohto subjektu, ako aj právne a ekonomické pomery tohto subjektu. Keby tomu tak nebolo, nemohol by zákon č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách v ust. § 31 ods.10 stanoviť, že spoločenstvo bez právnej subjektivity, ktoré si nesplní zákonnú povinnosť sa priamo zo zákona zrušuje, pretože nie je možné zrušiť niekoho (non subjekt), kto predtým neexistoval. Nebolo pravdivé ani tvrdenie žalobcu, že účet č. XXXXXXXXXX/XXX, v prospech ktorého žalovaný pripísal dňa 19.5.2014 na základe pokynu žalobcu mylnú platbu, bol účtom žalovaného, nakoľko žalovaný tento účet zriadil a naďalej viedol pre jeho majiteľa, resp. pre právneho nástupcu tohto majiteľa, pokiaľ dôjde k ukončeniu konania o registrácii a bude známy subjekt, ktorý vstúpil do práv a povinností pôvodného majiteľa účtu. Nakoľko predmetný účet nepatrí a ani nepatrilo žalovanému, nemohlo ani na strane žalovaného dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, keďže na strane žalovaného nedošlo k získaniu žiadneho majetkového prospechu a ani nedošlo nejakým spôsobom k zväčšeniu jeho majetku, čím nie je splnený zákonný predpoklad na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný nebol pasívny legitimovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pasívne legitimovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia bol príjemca tejto platby (resp. právny nástupca príjemcu platby), ktorý sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, ak prijal plnenie, ktoré mu nepatrilo a na prijatie ktorého neexistoval právny dôvod. Rovnako nebolo pravdivé ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný nebol povinný zachovávať bankové tajomstvo v prípade príjemcu mylnej platby, pretože zmysle ust. § 91 zákona č. 438/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení neskorších predpisov (ďalej len zákon o bankách) bol žalovaný povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých informáciách, ktoré sa od svojich klientov dozvie a ktoré neboli známe a verejne prístupné z existujúcich verejných registrov, v ktorých sú títo klienti zapísaní a registrovaní. Na to, aby bol žalovaný povinný predložiť súdu dôkazy, ktoré navrhoval žalobca a ktoré sa týkali subjektu, ktorý nebol účastníkom tohto konania, by museli byť splnené ustanovenia uvedené v ust. § 91 ods.4 zákona o bankách. Žalovaný bol oprávnený v zmysle predmetného zákona poskytnúť žalobcovi informácie o príjemcovi mylnej platby, ktoré boli predmetom bankového tajomstva iba v rozsahu identifikačných údajov, ktoré

žalovaný vo svojom systéme evidoval o majiteľovi účtu, v prospech ktorého žalobca pripísal mylnú platbu.

4. Žalobca vo svojom záverečnom vyjadrení uviedol, že sa pridrižiava doterajších tvrdení a žiadal priznať žalovanú sumu z dôvodu, že žalovaný túto platbu od žalobcu prijal a v konaní nepreukázal, že účet na ktorý žalobca túto sumu posielal, patrí nejakému konkrétnemu subjektu, teda právnickej alebo fyzickej osobe.

5. Žalovaný vo svojom záverečnom vyjadrení uviedol, že majiteľom účtu bolo Lesné spoločenstvo - Pozemkové spoločenstvo so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice bez právnej subjektivity, ktoré ale bolo založené a fungovalo na základe v tom čase platnej legislatívy a žalovaný ho vnímal ako existujúci subjekt, za ktorý konal p. B.. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na právny názor NSSR vyjadrení v rozhodnutí č.k. 7Sžo 84/2014. Ďalej poukazoval na skutočnosť, že na základe výpisov z účtu bolo zrejmé, že prichádzalo v danom období k pravidelnému plateniu nájomného na účet tohto spoločenstva, takže sa nemohlo jednať o mylnú platbu, ako to tvrdil žalobca. Žalovaný taktiež poukázal na skutočnosť, že žalovaný neprijal predmetnú sumu na svoj účet, ale ju iba pripísal na účet tohto spoločenstva a spravoval ju, pričom toto spoločenstvo ako majiteľ účtu malo voči žalovanému vo výške tejto platby pohľadávku.

6. Súd vykonal dokazovanie prostredníctvom listinných dôkazov, a to: hotovostného vkladu na sumu 1.000,- EUR zo dňa 19.5.2014, sťažnosti na porušenie zákona zo dňa 3.6.2016, odpovede zo Slovenskej sporiteľne, a. s zo dňa 29.6.2016, žiadosti o preskúmanie postupu a vykonanie dohľadu zo dňa 29.7.2016, vyjadrenia NBS zo dňa 29.11.2016, žiadosti o sprostredkovanie vrátenia mylnej platby zo dňa 21.4.2016 - prehľad mylných platieb, žiadosti o vrátenie hotovostných vkladov - odpoveď zo dňa 26.4.2018,oznámením o identifikačných údajov spoločenstva, návrhom na zápis do registra pozemkových spoločenstiev zo dňa 15.6.2014, rozhodnutím na prerušenie konania vo veci zápisu spoločenstva do registra pozemkových spoločenstiev zo dňa 13.8.2014, notárskej zápisnice N 541/2014, osvedčenia zo dňa 16.5.1994, žaloby o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva zo dňa 12.6.2014, so stanoviskom zo dňa 6.6.2014 a výpismi z obchodného registra spoločností žalobcu a žalovaného. Z potvrdenia o hotovostnom vklade zo dňa 19.5.2014 vyplývalo, že žalobca konajúci prostredníctvom oprávnených osôb - platiteľa U. B. a B. B. previedol sumu 1 000,- EUR na číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX s poznámkou - nájom. Zo žiadosti o sprostredkovanie vrátenia mylnej platby zo dňa 21.4.2016 vyplývalo, že žalobca realizoval v období mesiacov marec až máj 2014 niekoľko hotovostných platieb v prospech účtu č. XXXXXXXX/XXXX, vedeného Slovenskej sporiteľni, a.s. a žiadal banku o sprostredkovanie vyzvania vrátenia týchto peňažných prostriedkov od spoločenstva - príjemcu platieb vo výške 53.50,95 EUR (od januára 2011do mája 2014). Zo sťažnosti na porušenie zákona zo dňa 3.6.2016 vyplývalo, že žalobca podal sťažnosť na porušenia zákona z dôvodu, že účet č. XXXXXXXX/XXXX je vedený v rozpore s príslušnými právnymi predpismi, keďže účet možno poskytovať len konkrétnym právnickým a fyzickým osobám, kedy banky dohliadajú na spôsobilosť klienta. Žalobca v sťažnosti uviedol, že opačný postup by bol v rozpore so zákonom i Všeobecnými obchodnými podmienkami Národnej banky Slovenska. Z vyjadrenia Národnej banky Slovensko a.s. vyplývalo, že Národná banka Slovensko a.s. nezistila v postupe banky porušenie právnych predpisov, ktoré patria do vecnej príslušnosti Národnej banky Slovenska a.s. Z odpovede Slovenskej sporiteľne zo dňa 29.6.2016 vyplývalo, že v súlade s reklamačným poriadkom možno reklamáciu k platbe podať najneskôr do 13 mesiacov odo dňa, keď boli peňažné prostriedky odpísané z účtu alebo pripísané na účet. Vzhľadom na to, že žalobca uviedol platby z roku 2014, nebolo možné uplatniť reklamáciu alebo žiadosť o vrátenie platby. Banka nemala oprávnenie poskytnúť žalobcovi ako tretej osobe informácie o klientovi banky, pretože sa jednalo o informácie podliehajúce bankovému tajomstvu. Zo zaslaných identifikačných údajov príjemcu platby vyplývalo, že majiteľom účtu je Lesné spoločenstvo - Pozemkové spoločenstvo so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice, s korešpondenčnou adresou Matičná 1096/31, Diviaky. Z rozhodnutia o prerušení konania vo veci zápisu spoločenstva do registra pozemkových spoločenstiev č. G.-L.-U.-XXXX/XXXXXX-B.-C. vyplývalo, že Okresný úrad Martin, pozemkový a lesný odbor prerušil konanie do doby právoplatného ukončenia konania vo veci podanej žaloby o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia LSPS Diviaky zo dňa 7.6.2014 pod spisovou značkou 10C/137/2014. Žalobcovia navrhli súdu v predmetnom konaní, aby žalovaným, ktorí boli na zasadnutí valného zhromaždenia LSPS diviaky dňa 7.6.2014 zvolení do orgánov spoločenstva okrem iného zakázali podať návrh na zápis do registra pozemkových spoločenstiev, a to vo vzťahu k akýmkoľvek údajom vyplývajúcim z uznesenia prijatých na VZ LSPS Diviaky dňa 7.6.2014. Ďalej žalobcovia navrhli súdu, aby vo veci samej vydal rozsudok, v ktorom určí, že všetky uznesenia prijaté na VZ LSPS Diviaky

dňa 7.4.2014 sú neplatné. Z notárskej zápisnice zo dňa 10.6.2014 vyplývalo, že sa ňou osvedčoval priebeh konania Valného zhromaždenia Lesného spoločenstva - pozemkového spoločenstva Diviaky (bez právnej subjektivity), ktoré sa konalo dňa 7.6.2014. K programu vzniesol pozmeňujúci návrh p. Cvik, ktorý navrhol, aby sa z programu vypustilo rozhodovanie o vzniku združenia FO bez právnej subjektivity, keďže o tom sa rozhodovalo na poslednom zhromaždení, na ktoré nebol predsedom spoločenstva zabezpečený notár. S ďalšou pripomienkou vystúpil advokát žalobcu, ktorý uviedol, že mu nebolo jasné či sa jedná o pokračovanie zhromaždenia alebo či to je riadne zhromaždenie, na zvolanie ktorého neboli dodržané všetky zákonné požiadavky a upozornil, že všetky rozhodnutia prijaté na dnešnom zhromaždení môžu byť neplatné. Ing. B. uviedol, že na prvom valnom zhromaždení väčšina vlastníkov odsúhlasila vznik združenia bez právnej subjektivity, a preto na prvé valné zhromaždenie nevolal notára. Ing. B. predniesol návrh, aby vlastníci rozhodli o založení právnickej osoby, kde bude združená poľnohospodárska pôda v združení fyzických osôb lesná pôda, a oba takéto subjekty by fungovali popri sebe. Ing. Č. opakovane navrhla, aby sa pokračovalo v rokovaní a aby vlastníci hlasovali o návrhu založiť pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou, v ktorom budú združené aj poľnohospodárske, ale lesné pozemky, keďže sa jedná o spoločnú nehnuteľnosť, ktorá je nedeliteľná s tým, že dnešné zhromaždenie je pokračovaním posledného zhromaždenia zo dňa 17.5.2014. Za zmluvu zahlasovalo 1.285 vlastníkov, proti bolo 423 hlasov. Z osvedčenia o zápise do evidencie pozemkových spoločenstiev zo dňa 16.5.1994 vyplývalo, že mestský úrad Turčianske Teplice zapísal do evidencie vedenej v súlade so znením ust. § 12b ods. 1 zákona č. 219/1991 Z.z. spoluvlastnícke pozemkové spoločenstvo - Lesné spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo so sídlom v Diviakoch, ktoré bolo združením spoluvlastníkov fyzických osôb bez právnej subjektivity, ktoré za určitých podmienok vystupovalo voči tretím osobám ako právny subjekt. Predsedom spoločenstva bol Ján Červeň. Z registra pozemkových spoločenstiev Obvodného lesného úradu v Martine vyplývalo, že Lesné spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo, Diviaky, so sídlom v Diviaky, Turčianske Teplice bolo zapísané do predmetného registra dňa 20.3.1996 s právnou formou pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity. Zo žaloby o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia pozemkového spoločenstva pod sp. zn. 10C/37/ 2014 vyplývalo, že žalobca žiadal súd, aby určil, že všetky uznesenia prijaté na zasadnutí valného zhromaždenia predmetného spoločenstva boli absolútne neplatné, taktiež neodkladným opatrením žalobca žiadal, aby žalovaným, ktorí boli prítomní na valnom zhromaždení sa zakázalo konať v mene spoločenstva, podať návrh na zápis do registra pozemkových spoločenstiev, a to vo vzťahu k akýmkoľvek údajom vyplývajúcim z uznesení prijatých na valnom zhromaždení Lesného spoločenstva, pozemkového spoločenstva Diviaky, so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice.

7. Súd mal vykonaným dokazovaním v konaní jednoznačne preukázané z predložených listinných dôkazov a zhodných tvrdení právnych zástupcov strán sporu, že žalobca ako právnická osoba vykonal okrem iných hotovostných vkladov aj hotovostný vklad v sume 1.000,- EUR na číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX, ktorý patril spoločenstvu bez právnej subjektivity a to Lesnému spoločenstvu - Pozemkovému spoločenstvu Diviaky, so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice. Žalobca realizoval od roku 2011 až do dňa 19.5.2014 hotovostné vklady na predmetný účet s poznámkou nájom AGRODATE s.r.o., spolu v sume 53.350,95 EUR. Žalobca adresoval dňa 21.4.2016 žalovanému ako právnickej osobe žiadosť o sprostredkovanie vrátenia mylnej platby, pričom ako dôvod uviedol, že v období od marca 2011 až mája 2014 zrealizoval niekoľko platieb v sume 53.350,94 EUR v prospech účtu XXXXXXXX/XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s., v pobočke Martin, ktoré vykonali oprávnené osoby U. B. a B. B.. Žalobca až spätnou kontrolou zistil, že zrealizoval platbu na nesprávny účet a žiadal žalovaného o vrátenie predmetných peňažných prostriedkov od žalovaného. Žalobca dňa 3.6.2016 podal sťažnosť na porušenie zákona z dôvodu, že predmetný účet, na ktoré zasielal peniaze, je vedený v rozpore s príslušnými právnymi predpismi, keďže účet možno poskytovať len konkrétnym právnickým a fyzickým osobám, kedy banky dohliadajú na spôsobilosť klienta. Namietal, že opačný prístup by bol v rozpore so Všeobecnými podmienkami Národnej banky Slovenska, ktorými sa určujú zásady vedenia účtov klientov v bankách. Žalovaný reagoval na podanie žalobcu a v odpovedi na jeho žiadosť mu uviedol, že v súlade s reklamným poriadkom možno reklamáciu k platbe podať najneskôr do 13 mesiacov odo dňa, keď boli peňažné prostriedky odpísané z účtu alebo pripísané na účet. Vzhľadom na to, že žalobca reklamoval platby z roku 2014, nebolo možné uplatniť reklamáciu alebo žiadosť o vrátenie platby.

8. Súd bol toho názoru, že preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je vždy súd povinný zistiť, či subjekty, ktoré vystupujú ako strany konania, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho

vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno- právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide - stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný závisí od toho, či on aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je žalobca subjektom práva a žalovaný subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Vecnú legitímáciu má ten subjekt, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, resp. subjektívne vníma žalovaného ako účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či žalobca a žalovaný účastníkmi daného hmotnoprávneho vzťahu objektívne sú, alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

9. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Žalovaný nie je v konaní pasívne vecne legitímovaný, nakoľko žalovaný tento účet zriadil a viedol pre subjekt Lesné spoločenstvo - Pozemkové spoločenstvo so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice. Nakoľko predmetný účet žalovanému nepatrí, nemohol sa bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, keďže žalovaný nezískal žiaden majetkový prospech na úkor žalobcu, čím sa nenaplnil zákonný predpoklad na vydanie bezdôvodného obohatenia. Tiež dospel k záveru, že neobstáli ani tvrdenia žalobcu, že Lesné spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo Diviaky, so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice ako non subjekt v dobe úhrady platby vo výške 1.000,- EUR dňa 19.5.2014 neexistovalo. V čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte bol majiteľom účtu Lesné spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo Diviaky, so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice, založené podľa vtedy platných právnych predpisov ako združenie spoluvlastníkov fyzických osôb bez právnej subjektivity, ktoré za určitých okolností vystupovalo voči tretím stranám ako právny subjekt, pričom nositeľom právnej subjektivity v plnom rozsahu boli fyzické osoby združené v tomto spoločenstve ako spoluvlastníci nehnuteľností. Toto združenie bolo v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy zapísané do evidencie pozemkových spoločenstiev, ktorú viedol príslušný Mestský úrad v Turčianskych Tepliciach. Podstata združenia je iná ako napr. podstata obchodnej spoločnosti. Združenie nemá právnu subjektivitu, t.j. nemá spôsobilosť na práva a povinnosti. Všetky daňové, účtovné aj právne skutočnosti sú ovplyvnené tým, že zmluvou o združení nevzniká nová právnická osoba, ďalej existujú len samostatné fyzické alebo právnické osoby (zmluva o združení môže byť uzatvorená aj medzi fyzickými a právnickými osobami), ktoré sú účastníkmi združenia. Práva a povinnosti nevznikajú združeniu, ale len jednotlivým účastníkom združenia. S účinnosťou zákona č. 181/1995 Z.z. všetky spoločenstvá fyzických osôb, ktoré doteraz vznikli a boli založené podľa osobitných predpisov, sa od 1.9.1995 považovali za spoločenstvá založené podľa zákona č. 181/1995 Z.z.. Spoločníci súčasne oznámili, kto bol splnomocnený v ich mene konať navonok. Z registra pozemkových spoločenstiev vyplývalo, že za predmetné spoločenstvo konal od 6.9.2004 s právom podpisu predseda spoločenstva Ing. U. B. a dvaja členovia výboru. Funkcia spoločenstva spočívala len v spravovaní predmetných nehnuteľností. Pod pojmom „spravovať“ treba rozumieť predovšetkým činnosť spočívajúcu v riadení, resp. vedení riadneho chodu spoločenstva. Ide preto o pojem širší, ako je „nakladanie s majetkom“ a zahŕňa v sebe užívanie a požívanie úžitkov zo spoločnej nehnuteľnosti, nakladanie s majetkom v najširšom slova zmysle s výnimkou scudzenia. Preto i zmluvu o bežnom účte uzatváralo Lesné spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo Diviaky, so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice so žalovaným z titulu správy tohto majetku, súčasne zastúpené osobou splnomocnenou konať v mene spoločenstva. Čo sa týkalo tvrdenia žalobcu, že realizoval v prospech účtu č. XXXXXXXX/XXXX vedeného u žalovaného v období 5/2014 mylnú platbu, na základe čoho požiadal žalovaného o sprostredkovanie výzvy na vrátenie týchto peňažných prostriedkov od predmetného spoločenstva, súd sa s tvrdenými skutočnosťami nestotožnil, nakoľko z výpisu účtu č. XXXXXXXX/XXXX bolo zrejmé, že žalobca pravidelne platil nájomné na účet predmetného spoločenstva v období od dňa 24.1.2014 do dňa 19.5.2014, kedy žalobca zrealizoval 20 platieb na účet spoločenstva v sume 53.350,95 EUR. Žalobca si preto musel byť vedomý skutočnosti, kam a komu peniaze zasiela, nakoľko je spoluvlastníkom predmetných pozemkov spoločenstva, taktiež v konaní sp.zn. 10C/137/2014 v návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia, ktorým požadoval, aby súd zakázal osobám, ktoré sa zúčastnili na zasadnutí valného zhromaždenia predmetného spoločenstva podať návrh na zápis do registra pozemkových spoločenstiev preukázal i svoj vzťah k predmetnému spoločenstvu. Po takto vykonanom zhodnotení skutkového stavu vec právne posúdil podľa ust. §§ 9, 10 ods. 1, 2 zák. č. 181/1995 Zb. o pozemkových spoločenstvách, § 92 ods. 1 zák. č. 483/2001 o bankách a § 450 ods. 1 Obč. zák.

10. Vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalovaný nebol pasívne legitimovaný, nakoľko žalovaný predmetné platby neprijímal na svoj účet, ale ich pripisoval na účet predmetného spoločenstva ako združenia spoluvlastníkov fyzických osôb bez právnej subjektivity, ktoré za určitých okolností vystupovalo voči tretím stranám ako právny subjekt, pričom nositeľom právnej subjektivity v plnom rozsahu boli fyzické osoby združené v tomto spoločenstve ako spoluvlastníci nehnuteľností. Aj keď uvedené Lesné spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo Diviaky, so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice nemalo právnu subjektivitu, napriek tomu mu patrili určité vlastnosti, ktoré charakterizovali právnickú osobu. Malo názov, sídlo, organizačnú štruktúru a orgán, ktorý bol oprávnený konať v mene všetkých spoločníkov navonok, ako aj zodpovednosť za majetkovú ujmu spôsobenú iným osobám vrátane zákonného ručenia spoločníkov za záväzky spoločenstva. Na základe uvedeného Lesné spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo Diviaky, so sídlom Diviaky, Turčianske Teplice napriek tomu, že nemalo právnu subjektivitu v plnom rozsahu, mohlo vstupovať aj do právnych vzťahov s ostatnými právnymi subjektmi a to tak, že konalo v mene spoločenstva voči tretím osobám prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 262 ods. 2 C.s.p.

11. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol ho zmeniť tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil najmä tým, že žalovaný neposkytol žalobcovi údaje o subjekte v zmysle zákona o bankách a navyše poukázal na skutočnosť, že predmetný účet, na ktorý poslal platbu je vedený v rozpore so zákonom. Opakovane argumentoval o pozemkových spoločenstvách ta ako pred súdom prvej inštancie. Preto je toho názoru, že peniaze sú v držbe žalovaného a iný subjekt žalobca o vydanie peňažných prostriedkov žalovať nemôže.

12. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť, nakoľko ho považuje za správny čo do zistenia skutkového stavu a právneho posúdenia veci. Zopakoval určité tvrdenia tak ako pred súdom prvej inštancie a zdôraznil, že účet stále existuje. Žalobcovi taktiež v rozpore s jeho tvrdením poskytol údaje o príjemcovi platby. Taktiež zdôraznil, že platba žalobcu nebola mylnou platbou, ale tvorila súčasť série pravidelne sa opakujúcich platieb poukazovaných v prospech bežného účtu Pozemkového spoločenstva Diviaky od januára 2011 do mája 2014.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 13.11.2019. Po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a reflektujúc dôvody odvolania uvádza na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd nemohol súhlasiť s tvrdením žalobcu o tom, že žalovaný mu neposkytol údaje o príjemcovi platby, čo bolo naozaj zo strany žalovaného zrealizované. Účet v prospech ktorého platil existuje a peniaze boli na tento účet žalovaným pripísané. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že sa zmenili právne predpisy ohľadom právnej subjektivity pozemkových spoločenstiev. Nedôvodnosť žaloby preto i podľa názoru odvolacieho súdu spočíva v tom, že žalovaný

nie je pasívne legitimovaným subjektom a preto mu nemôže byť uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie.

15. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, C.s.p., keďže úspešnému žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).